

26 november 2023
Mooiweer in Losser

Het was eind november 2023. Het waren woelige tijden. Om maar eens iets te noemen: er had die week net een politieke klimaatverandering plaatsgevonden. We gingen een onzekere toekomst tegemoet. Que sera sera. Het oude liedje.

Sinterklaas - het is een vreemdeling zeker, die verdwaald is zeker - was samen met zijn Pieten een graag geziene gast. De ene arbeidsmigrant is de andere niet.

We zouden in Losser spelen, in de Böggelschuur, maar door omstandigheden weken we uit naar Café Heidemann, waar we welkom werden geheten door Gerard en Elly van de Culturele Soos 55+ Losser.

Binnen werd er gekaart en gebiljart, een toonbeeld van gemoedelijkheid.

In een ruime, goed verwarmde zaal mochten we zelf een plekje uitzoeken om te spelen. We opteerden voor een plek bij de panoramische raampartij met uitzicht op de buiten haar oevers getreden Dinkel. Losser am See, grapte iemand. Een kijkje in de toekomst.

De akoestiek was prima. En het publiek - zo'n vijftientig toehoorders - was cultuurminnend en stond duidelijk open voor ons repertoire. Altijd prettig, een geïnteresseerd publiek. Sterk koorwerk ook bij 'Bij herhaling'.

Wim verwees op diplomatieke wijze naar het veranderde politieke landschap als inleiding tot 'Als we echt iets willen'. En bij 'Gans' plaatste hij Mooiweer en Bach naast elkaar.

Soms komt een lied extra hard binnen. 'Rake klappen' bracht herinneringen boven aan de recent overleden voorzitter van CuSo55+Losser.

Die avond hebben we onze schoen gezet. Met een wortel voor het paard. En een briefje voor de Sint. We hoopten op twee kaatseballen in een net. En of we nog eens in Losser terug mochten komen, maar dan in de Böggelschuur. The real deal. De Sint zou kijken wat hij voor ons kon betekenen.